

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІАРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА

Нью Йорк (М.Г.). — У суботу, 4-го квітня ц.р. тут у дім Науковця Товариства ім. Шевченка відбувся 12-ий з черги з'їзд делегатів Українського Патріархального Товариства в ЗСА. Господарем з'їзду був нью-йоркський Відділ, в імені якого голова Микола Галів привітав всіх учасників з'їзду і передав далі керування головою Крайової управи Олександрів Пришляков.

Голова в імені Управи привітав гостей і делегатів та попросив о. крилошанина Петра Огірка провести молитву. Водночас о. П. Огірко на доручення Владимира Василя Лостена привітав теплими словами учасників з'їзду.

О. Пришляк попросив одбохвилюючо мовчати померлих членів УПТ, назвавши в першу чергу голову УПСО д-ра Богдана Лончина. Після цього покликав Почесну президію у складі: д-р Василя Маркуса, голову, Дарія Кузика і д-р Володимира Пушкар, заступника; Люба Артимішин і Оксана Луцька, секретарі. В. Маркус подякував за вибір та на вступі здійснювання порядку нарад висловив кілька думок на тему наради з'їзду, підкреслюючи позитивну сторінку УПТ, яке далі безперервно продовжує святе діло, що його розпочав св. п. Патріарх Йосиф.

З'їзд безпосередньо привітали: голова УПСО і.м. Василь Колосин, д-р Ріма Навроцька в імені Релігійного Товариства Св.Софія, (Закінчення на стор. 3)

П'еса „Танок волі” йтиме в Нью Йорку і Філадельфії

Нью Йорк. — Старанням імпресаріо Михайла Івасюка, театр „Заграва” з Торонто поставити п'єсу на чотирі дії Бориса Будного „Танок волі”, яка відбудеться в Нью Йорку в суботу, 9-го травня ц.р., о год. 2:30 по полудні тут в залі школи Ашер Леві, при 1-й авеню, між 11-ою і 12-ою вул. Квит

Відбудеться відкриття виставки картин О. Мазурика

Нью Йорк. — У неділю, 26-го квітня ц.р., тут в галерії Об'єднання Мистців України в Америці (ОМУА), при 136 Друга авеню (четвертий поверх), о год. 1-й по полудні, відбудеться відкриття виставки картин гостя з Парижу Омеляна Мазурика.

Мистець, про картини якого писали з призначенням відомі західноєвропейські есесенці, виставити цього разу цілий ряд нових картин: красиві Карпат, прикарпатські села, уцілілі церкви, ікони тощо. Ці картини, принаймні частину з них, О. Мазурик намалював під час свого перебування в Україні два роки тому, відвідаючи Прикарпаття.

Гості-відвідувачі матимуть змогу набути нові картини для прикраси своїх домі, а мистець буде весь час в галерії і пояснюватиме, на бажання відвідувачів, картини. Крім того в ОМУА можна буде набути каталог.

Виставка триватиме до неділі, 3-го травня, включно, і її можна буде оглядати кожного дня від 6-9-ї години, а в кінці тижня від 1-8-ї вечора. Буде виставлено приблизно 40 картин — олій і пастелі.

Ця виставка буде повторена в Вашингтоні 8-го травня в Домі св. Софії, при 2615 30-та вулиця Н.В. Відкриття буде у п'ятницю, 8-го травня, о год. 3-й по полудні, і триватиме до неділі, 10-го травня. Організаторами виставки є Об'єднання Українців Вашингтону.

Українець грою на бандурі розважає пасажирів торонтонської підземки

Торонто (ХД). Під таким наголовком з'явився в „Торонто Стар” з 17-го березня ц.р. репортаж-інтерв'ю Філа Джансона з 28-літнім українським жителем Етобіко Ярком Антоновичем, який на зупинках торонтонської підземки розважає грою на бандурі пасажирів на станціях Данлас, Юніверситі й Батирст. Він є одним із восьми музикантів, які отримали дозвіл виступати в тунелях підземки, склавши іспит перед Торонтонською комісією транспорту і вплативши 100 дол. річного внеску. Дозвіл стосується тільки восьми зупинок.

Цю музичну розвагу на 55-струнній бандурі в підземці розпочав Ярко в жовтні 1986 року. За його поясненнями — пише репортер „Торонто Стар” — бандура це народний музичний інструмент, який є схрещенням гарфи й штри. Ярко грає здебільша рідні класичні мелодії, інколи на переміну з класичними-західними й модерними піснями мелодіями.

„Реакція на мою гру, — каже Ярко, — прихильна, хоч деколи дивув мій зверхній вигляд — довге волосся й сержки в вухах. Зокрема дивуються цьому українці, які з відчуженням консервативні. Однак їх полонить моя музика. Вона збуджує в них ностальгію”.

Інші цікавляться радше інструментом, музикою й мелодіями. Вони зацікавлені походженням бандури, застосуванням, ролю, яку вона має в українській музичній культурі та в житті українців.

За словами Ярка, бандура — це національний інструмент, який є носієм української культури й традиції та зберігає національну ідентичність.

(Закінчення на стор. 3)

Бандурист Ярко Антонович грає на зупинці Батирст.

ОБОРОНА І. ДЕМ'ЯНЮКА ЗДИСКРЕДИТУВАЛА СПЕЦІАЛІСТА ВІД ДОКУМЕНТІВ

„ЕКСПЕРТ” СТУДІЮВАВ ПРИРОДОЗНАВСТВО І ПРАЦЮВАВ В ПОЛІЦІЇ

Єрусалим. Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — Під час перепитування оборонцем Івана Дем'янюка, адвокатом Джаном Гіллем, ізраїльського спеціаліста від документів виявилось, що він фактично студіював природознавство, свого „фаху” навчився у поліції в 1975-77 роках, а його „курси спеціалізації” склалися з односторонніх поїздок до Англії й Німеччини.

Крім того, Амнос Безалелі, як і попередні свідки прокуратури, коли їм це було вигідно, затрачували пам'ять, „не знали”, „не цікавилися” тим, про що питалася оборона.

У першій мірі Дж. Гілл встановив, що Безалелі не знає технічної термінології коли прийшлося до обговорення мінимізації викупи з Травніків, багато аспектів якої спеціаліста не цікавило, і так для прикладу, — як це позначення над знімком — не знає, що це за плями, а їх 10, він не перерахував; чому колір на горішній початку змінений, — тому, що знімка правдоподібно відпала і її через прикрасно, а новий клей міг змінити колір на печатці, то чому не змінився колір на довшій печатці — експерт не знає; чому в рубриці викупи, де позначено видання вартування білизни і рукави є зроблені поправками іншим чорнилом; чи це те саме письмо — не знає, це його не цікавило; чи перерахував папір — ні, чи порівнював цю викупи з іншими викупами — ні.

Тут адвокат Гілл з деяким обуренням ствердив, що Безалелі не виконав свого завдання ґрунтовно, беручи до уваги важке оскарження І. Дем'янюка.

І далі, чи звернув увагу спеціаліст, що знімка на викупи має дріжжіву — дві, — які вказують на те, що її прикріплювало до якогось іншого паперу клімрами. Відповідь: Це його не цікавило. Безалелі признався, що він отримав оригінал викупи до перевірки 19-го грудня 1986 року, а свою опінію на письмі дав прокуратурі 17-го лютого 1987 року. Йому доставлено інші документи для порівняння 12-го лютого 1987 року, але він не дуже цікавився ними.

І тут Безалелі пробрехався навіть, бо Дж. Гілл пригадав йому, що спеціаліст оборони прийшли до ляраторії Безалелі ще 10-го лютого і він їм сказав, що він вже тоді закінчив перевірку викупи.

На запит чому на знімках викупи є печатки, а на інших, — предложених прокуратурою, нема, Безалелі сказав, що мінимі викупи І. Дем'янюка — це особистий документ, а інші взяті з картотек. Що собою представляє ніби гудзик на грудях і який є напис на стрічці біля нього — експерт не знає, його це не цікавило, він не є спеціаліст від уніформ.

На викупи є п'ять знаків „СС”, але Безалелі перерахував тільки три, а про два інші нічого не може сказати, бо подібних не знайшов.

Очевидно тактикою оборони є доказати спершу неспроможності і несерйозності підхід спеціаліста прокуратури, а відтак своєю експертною доповіддю, що викупи є фальшивкою, не вважаючи на те, що судді прийняли її попереднього дня, як документ, заявляючи при тому, що „КГБ не завжди мусить продукувати фальшивки”, але й залишаючи обороні відкриті двері до контраргументації. Тому й місцеві газети писали, що „перемога прокуратури є тимчасовою і символічною”.

Преса також повідомила, що уряд Польщі дасть дозвіл трьом свідкам оборони приймати до Ізраїля і свідчити, але правдоподібно 17-го травня процес буде перерваний на те, щоб взяти свідчення від тих німців — Горна, Шаффеля і Леонгардта. Існує також можливість поїздки до Бельгії.

Адвокат Гілл заявив, що він ще не скінчив перепитування Безалелі і буде продовжувати його в понеділок.

Виймаючи до Ізраїля із ЗСА повернувся Тувія Фрідман, лоятель нацистів, і поновив заяву, що хоче свідчити в користь оборони.

Верховний Суд ЗСА підтримує смертну кару

Вашингтон. — П'ятма голосами проти чотирьох Верховний Суд З'єднаних Штатів прийняв поширену інтерпретацію про застосування смертної кару у випадках, зв'язаних з вбивством.

Якщо раніше смертна кара застосовувалася лише до осіб, які вчинили навмисне вбивство, з наміром, то тепер вона може бути вжитою до злочинців, які не планували заздалегідь позбавити життя свою жертву, а смерть наступила, наприклад, в результаті поївки.

Згідно з новою інтерпретацією, до смертної кару може бути засуджений будь-який учасник злочину, що закінчився вбивством, наприклад, шофер авто, який відвіз злочинця з місця вчинення злочину.

Нове тлумачення закону буде застосовано у всіх 37 штатах, де існує смертна кара.

За прийняття нової інтерпретації голосували: Сандра О'Коннор, Байрон Вайт, головний суддя Вільям Ренквіст, Мюрелл Павеллі і Антоніо Скалія. З тріумфом запереченням виступав суддя Вільям Бреннан, якого підтримали Тігуд Маршалл, Геррі Блекман і Джон Стівенс.

Приводом для прийняття нового тлумачення послужила справа братів Рікі і Реймонда Тайсонів, які при несли в 1978 році зброю в тюрму арізонського міста Флоренс. Брати хотіли силою звільнити свого батька, що відвідував там кару за вбивство.

Втеча вдалася. Брати Тайсоні, їх батько і його співв'язень Ренді Грінволт мали намір переїхати арізонську пустиню, але мотор їх авто був несправний. Втікачі зупинили зустрічне авто, в якому їхало подружжя Лайонс, їх дворічний син і 14-річна племінниця. Злочинці відібрали від них авто. Потім з наказу старшого Тайсона Рікі і Реймонд відправилися по воду, щоб залишити її Лайонсам. Поки брати були відсутніми, їх батько і Грінволт холоднокровно розстріляли всю родину Лайонсів.

Злочинці були спіймани в поліційній засідці. Старшому Тайсону знову вдалося втекти, але він помер від сонячних опіків у пустині. Окружний суд засудив Грінволта до смертної кару. Брати Тайсоні, не вважаючи на те, що вони самі нікого не вбивали, також були засуджені до смертної кару, бо „вони могли передбачити, що втеча їх батька з тюрми може привести до позбавлення життя когось”.

Верховний суд штату Арізона, що його в той час очолювала С.О'Коннор, залишив присуд без змін. Справа тягнулася до в'ятрва, 21-го квітня ц.р., коли вища судова інстанція ЗСА затвердила присуд і створила прецедент на майбутнє.

„СТІЙКА З СВІЧКАМИ”

Нью Йорк. — У п'ятницю, 1-го травня, Товариство Української Студіології Молоді ім. Міхновського (ТУСМ), організує „Стійку з свічками”, відзначаючи першу річницю ядерної катастрофи в Чорнобилі. Організатори закликали щільно українську громаду до участі. Стійка відбудеться в год. 7:30 вечором на протині Об'єднаних Націй, при 43-й вул. і Першій авеню.

Нью Йорк. — Психіатр Анастасій Корягін, який перебував шість років у ув'язненні за те, що публічно виявив про долю політичних в'язнів у „психушках”, дістав аквіз дозволу виїхати на постійно до Швейцарії разом з родиною і побував там в п'ятницю, 25-го квітня ц.р. Про його виїзд повідомило союзна агентство ТАСС в російській та англійській мовах.

А. Корягін був одним із 14 політичних в'язнів СС-СР, яких звільнив Михайл Горбачов на інтерв'ю з Андреем Сахаровим. Як відомо, А. Корягін є у поганому стані здоров'я з приводу важких обставин на місці ув'язнення впродовж п'яти років. В січні 1987 року дружина А. Корягіна отримала офіційне повідомлення союзна влади, що її чоловік буде звільнений, який вона зложити прохання про виїзд на захід цілої родини. Однак А. Корягін відмовився від виїзду, так до того, як один із його синів, Іван, знаходиться в харному таборі, де його заборотили за іншу протисовську діяльність, як його батька. Сина звільнили з березі і тепер родина виїхала до Швейцарії.

А. Корягін є почесним членом Американського товариства психіатрів та був запропонований на мирову нагороду Нобеля. Його звільнення з союзнам Конгресу психіатрів причинилося до того, що цей Конгрес викреслив із членства СССР.

У СВІТІ

УРЯД ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ в дуже рішучий спосіб вирішив закінчити страйк робітників на залізницях і припинити саботажі, підпалюючи бомб і інші підірвані акції африканськими революціонерами, які без сумніву впливали на робітників і намовляли їх не припиняти страйку. Уряд в Преторії визначив речення закінчення страйку, а після вигнання речення звільнив з праці 16,000 робітників, які вирішили ігнорувати заарештування уряду. У зударі з поліцією загинуло принаймні шість чорних залізничників, правдоподібно членів революційної організації, які вживали проти поліції зброю. Чотири поліцейські були тяжко поранені гострими предметами, а декілька легко під час того, як робітники, в більшості чорні, обкидали поліцію камінням і пляшками. Шеститижневий страйк на залізницях збільшив напругу між чорними робітниками і урядом.

ОСІ ЗАПОВІДАЄ ДЕПОРТАЦІЮ ДО СССР ЩЕ 12 ОСІБ

Вашингтон. — Здобувши підтримку у керівних чинників ЗСА, включно з Верховним Судом, у справі депортації до Союзнам Союзу естонця Карла Лінааса, Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) Департаменту справедливості, приспішує, як виглядає, свою „працю”, використовуючи ситуацію, яка витворилася після „відворнення” Лінааса.

Директор цієї агенції, яка свою працю спирає майже виключно на підфальшовані документи КГБ, Ніл М. Шер заповів, що принаймні половині із числа 27 осіб, які закрили своє „нацистське” минуле при в'їзді до З'єднаних Штатів Америки і при отриманні американського громадянства, грозить депортація до комуністичної імперії, яка „відкрила” свої двері, як Пандора пашу, шукаючи помсти над колишніми націоналістами і патріотами своїх батьківщин, які опинившись під московським чоботом, здраглися від терору НКВД-КГБ і тимчасово прийняли прихід гетлівських армій, як визволення. Коротко після того, зорієнтувавшись, що брутальний окупант замінив червоного і своїми методами нічим не відрізняється від вишуканого терору КГБ, вони, поновивши країни Східної Європи, створили свої рухи протигу, які вели активну боротьбу на два фронти.

Про всі ці справи писали недавно Петрик Бюкенен, Вільям Баклі та інші синдикалізовані журналісти, але ці писання не доходять до свідомості тих, які 45-років після закінчення війни, міняючи інтереси за людей, шукають помсти і полують за „фашистами”, але не в країні, яка була первопочинком фашизму, тобто в Німеччині. Східній і Західній, а серед східноєвропейських колишніх імігрантів, що були поставлені на чорні списки КГБ.

Очевидно, Н. Шер і деяка ліберальна преса в ЗСА, наслідують ще й досі справу депортації К. Лінааса кажучи, що його „віддалення з сигналом, що Уряд ЗСА почав серйозно ставитися до справи депортації запідозрілих у воєнних злочинах осіб до країн їхнього походження”.

Н. Шер називав між тими, яким „стелиться шлях до СССР” тільки Болеслава Майковського, лагіша, Казіса Паліяскаса, який має бути посандком Канвусу, Конрада Шеллога, який як кажуть ООІ, був сторожем в концтаборі Дахау в Баварії. У випадку Шеллога німця з походження, Союзнам Союз не виявив зацікавленості його особисто і тому ОСІ нав'язало зв'язок з німецькими урядовими чинниками.

Союзниками ЗСА не подобаються пропозиції М. Горбачова

Вашингтон. — Як повідомляє газета „Нью Йорк Сіті Трибун”, деякі англійські консерватисти закликають прем'єр-міністра Маргарет Тачер відіти зустріч з президентом Роналдом Рейганом і попередити його, що американсько-союзна угода про ліквідацію нуклеарних ракет в Європі тягнє в собі велику небезпеку. Член парламенту консервативної партії сер Антоні Кершоу зауважив, що якщо в Європі не залишиться нуклеарної зброї, то Англія опиниться в такому ж стратегічному становищі, в якому вона була в 1930-их роках, а також збільшиться загроза того, що Союзнам Союз піде на „колоніальну війну в Європі”, використовувати свою величезну перевагу в звичайних зброєннях.

За словами лондонського кореспондента газети Марка Памера, якщо Союзнам Союз і З'єднані Штати Америки віддуть до угоди про ліквідацію ракет середнього засягу і ракет оперативно-тактичного призначення в Європі, то Москва буде мати подвійну перевагу в зброєнні і війську. Ракети середнього засягу мають радіус 600-3,000 миль, а оперативно-тактичні 300-600 миль.

Як уже повідомлялося Михайл Горбачов також порушив справу про ліквідацію тактичних ракет, однак захід не прийняв цю пропозицію серйозно, бо в практично не можна перерішити. Цього тижня на дотуєській базі Кіртланд в Нью-Мексико зберуться експерти країн НАТО, які розглянуть, в числі інших справ, секретне повідомлення, підготоване сукупними силами Північно-Атлантичного Оборонного Союзу в Європі американським генералом Бернгардом Ролджерсом. В цьому повідомленні ген. Ролджерс закликає НАТО розмістити в Європі оперативно-тактичні ракети, СССР має в Європі біля 130 ракет цього типу, а ЗСА тактичних ракет не має. Пентагон хотів би, щоб Москва і Вашингтон уклали угоду, яка дозволить 6 З'єднаним Штатам розмістити в Європі таку ж кількість цих ракет. Під час останніх переговорів з державним секретарем ЗСА Джорджом Шульцом генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов запропонував взагалі ліквідувати ракети цього типу в Європі.

Ця думка сподобалася Дж. Шульцу і директорів американської агенції в справах роззброєння і обмеження зброєнь Кеннетові Ейделманові, однак проти неї виступав ген. Ролджерс і багато інших військовиків.

В АМЕРИЦІ

ПОНАД 110 АМЕРИКАНСЬКИХ законодавців звернулися до генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова з проханням або звільнити шведського дипломата Рауля Валленберга, або детально повідомити про його долю. Завдяки діяльності Р. Валленберга десятки тисяч мадярських жидів уникли смерті. Валленберга заарештувала союзна військова влада в Будапешті в 1944 році і він зник з ГУЛагу. „Не вважаючи на твердження союзнам уряду про смерть Валленберга, — сказано в листі законодавців, — численні повідомлення і зізнання свідків говорять про те, що він живий і досі перебуває у союзнам в'язниці”.

КОЛИШНІЙ СЕНАТОР, а тепер претендент на пост президента від Демократичної партії Гері Гарт звернувся до федеральної виборчої комісії з безпрецедентною проханням — дозволити йому використати частину суми зі свого виборчого фонду для сплати заборгованості, що залишилася з виборчої кампанії 1984 року. Ця заборгованість становить солідну суму — 1.3 мільйона доларів. Г. Гарт звернувся з цією проханням через кілька днів після того, як судові виконавці наклали арешт на фонди його виборчої комісії в Лос-Анджелесі. Гроші підуть на сплату боргів Гарту рекламній компанії. Газета „Вашингтон Таймс” пише у зв'язку з цим, що більшість президентських передвиборчих кампаній закінчувалися боргами, але ще ні одна не починалася з боргів.

СВОБОДА **СВОБОДА**
FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
USA members: 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущення задрасовано коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Видача на смерть Карла Ліннаса

Насильне відставлення на советський корабель вітчакі Мирослава Медведя, — видача Ізраїлеві Івана Дем'янюка і насильне виспання до Советського Союзу естонського імігранта Карла Ліннаса, який як і Дем'янюк був американським громадянином, — це докази такого американського судівництва, яке насправді тими актами оскандалилося і ледве чи заслуговує на назву правосуддя. Бо яке це, "право" і який це "суд", коли вони спираються на отримуваних від Советського Союзу "документах"? Не треба фатових советологів, щоб знати, що в КГБ існує окремий відділ фальшивців, які фальшують потрібні советській політиці документи. Однею із складових частин американської закордонної політики є ніби боротьба за права людини. Але якими правами людини користуються американські громадяни, коли на підставі пофальшованих більшовицьких документів можна позбавляти їх громадянства і висилати на певну смерть до "злочотів імперії" — за термінологією Рональда Регена. Дивні діла діються. Коли президент Реген призначив на голову Верховного Суду Білліама Ренквіста і Сенат те призначення затвердив, поважний і добре поінформований тижневий журнал "Тайм" з 30-го червня минулого року приніс на титульній сторінці світліну Білліама Ренквіста з великим заголовком: "Реген-Пан Правий". Який же це, "правий" світогляд того видатного правника на найвищому становищі державного судочинства, коли він відмовляється зупинити депортування Ліннаса до СССР, де той же Ліннас був заочно засуджений нібито советським трибуналом на смерть. Дочка Ліннаса, яка залишилася в Америці, твердить, що це пімста більшовиків за те, що її батько належав до нацистських колаборантів і не був жадним командантом гітлерівської катівні жидів, а боровся саме проти советського наїзду на Естонію.

Ніхто з чесних людей у широкому світі не схвалює жорстокого масового винищення жидів у Другій світовій війні, старих і молодих, мужчин і жінок за пляном, що міг зродитися тільки у божівильній голові Адольфа Гітлера чи одного з його опричників.

Ніхто не виправдує тех тих, які допомагали нацистам у здійсненні того диявольського діла, а помагали й деякі жиди з Юденратів. Але від нацистського режиму не терпіли тільки одні жиди. В Освенцімі чи Майданку згинули тисячі поляків і інших людей. Україна зазнала кривавого правління Еріха Коха. На Волині Кох винищував цілу інтелігентську верству із Самійлом Підгірським і його дружиною Лесею та подружжя Рошинських у проводі. Ім'я Олени Теліги є наче символом кривавого винищення українських діячів культури у Києві. Винищає окремою сторінкою тієї трагедії українського народу. А перед Гітлером лютавав Сталін. І за 60 років існування СССР згинули мільйони невинних людей. Всього того Симон Візенталь і такі його прислужники, як колишня кореспондентка, тепер прокураторка у Брукліні Елізабет Голцман, не хочуть знати. Можна розуміти ізраїльських патріотів, які пропалують гасло "Ми не забудемо" (не забудуть страхоті голокосту). Але й українці ніколи не забудуть штучного голоду 32-33 років в Україні із мільйонами загиблих, і не забудуть ролі Кагановича, яку він відіграв у тій нашій трагедії.

На телевізійному показі коментатор спитав представника Американського жидівського конгресу, чи він хоче, щоб Ліннаса вбили. Запитаний відповів, що він "хоче справедливості". Він і Візенталь, і Голцман і судді в Єрусалимі, що зробили циркове видовище із судової розправи над Дем'янюком, вірять, що в СССР може бути справедливе судочинство! Сказав французький дипломат Таллейран: "Це щось гірше, як глупота, бо це злочин". СССР проголошує присуд і засуд ще перед судовою розправою. Але нема чого дивуватися советському "судочинству", коли в Естонії Стейтах Америки вірять у советські пофальшовані документи і на тій підставі висилають людей на смерть. А у вході до Гадсону пишеться Статуя Свободи, символ волі, опіки і справедливості. Богиня справедливості в античних греків Теміда мала закриті очі. Судочинство в Америці дивиться на червону Москву і вирішує так, як Москва це подобається. Чи і коли скінчиться ця макабрична забава?

Михайло Ільків

НЕ ЗАБУДЬМО ПОМ'ЯНУТИ

рочку, штани, блузку, шапочку, плащі в зими, і дерев'янки. Кожен в'язень мав своє число. Мое число було 2170, а шуба-кімната ч. 7. Вставати там наказали о год. 4-й ранку, спати о год. 10-й вечора. Вранці і ввечері всі в'язні мусили вставати до апелів, себто до перерахування. Це була щоденна рутинна.

На сніданок їзні отримували "єрзак" кави, дві "шнітки" — крошки хліба та 25 гр. "вуршту" — ковбаси або маргарини. До праці виходили чи виїжджали о год. 6-й ранку, і повертали о год. 6-й вечора. Після повороту з праці був апел, літра "айнтопф" — густіша зупа і фунт хліба.

Праці були різні: бюрові, кухня, столарня, швальня, пральня, фризирня, копання глибоких ровів на різні трубні проводи, перевозування глини кувати землі засипування мочарів, тягання валу. Табір "21" був збудований на мочарях. Спочатку кожний в'язень переходив зовнішні команди праці. В дощові дні і зимовою порою року — це був жах. В'язні жили в дерев'яних бараках, що були поділені на "штуби", себто кімнати. До кожної штуби був приданий "штубовий" в'язень, який відповідав там за порядком і мав право призначати в'язнів по командам праці. Я працював на внутрішніх командах, при чому часом, я був третім в'язнем з черги в таборі. На штубі жило 70-80 в'язнів. Ліжка були триповерхові. В таборі було постійно понад дві тисячі в'язнів, хоч повинно бути тільки понад тисячу. Місце ніколи не бракувало. Хворих в'язнів не лікували, але отруйними шпильками

ло "А" і "Б". На крилі "А" жив бльковий. Він відповідав за порядок та за все, що діялося на блькову. На крилі "Б" жив "штубовий", і він відповідав за все по цій стороні блькову. На кожній бльковій було приміщених 250-300 в'язнів. Ліжка були три і чотириповерхові. За кожним столом був столоний, він допомагав розподіляти харчі та в інших роботах. Посередній блькову мистилися умивальники і туалети.

На "Клінка Верке" в'язні були приміщені за національностями. В роках 1942-43-44 ми, українці, чисельно були на першому місці. Нашим знаком був червоний трикутник з буквою "У" (українець). За ними, в черзі своєї чисельності слідували поляки, чехи, белгійці, голландці, данці, німці і інші. Жидів у нас не було. Деякі західноєвропейські народності отримували часом харчову допомогу з дому. Це була для них велика допомога. Одного дня мені наказали бути диригентом. Бруно, бльковий шостого блькову, під час вечірнього апелу викликав мене наперед, де стояли наші хлопці, і ми мали заспівати "Виходила на берег Катюша". Відказався я не пробував. Концерт не був вдалий. З комуністами я був в згоді, хоч вони знали, що причиною мого ув'язнення було "Бандера бевсугн".

Дуже рідко, але було так, що до нас привозили кантину, себто дуже солону рибу, і роздавали на блькову. Для голодної людини — це була мана з неба. Голодна людина може їсти траву, кору з дерева, м'яке дерево і постійно бореться з думкою за існування. Це велике терпіння. Думаю що кожний в'язень, головно в молодому віці, хотів жити. Все це час від часу приходило на думку. Всякі обвинувачення

(Закінчення на стор. 4-й)

Саксенгаузен "Клінка Верке" — це була модерна цегельня, що була побудована кількадесят кілометрів від Берліну. Сьогодні — це частина Східної Німеччини, тому на Заході про це мало говориться. Це табір великого розміру. Порядком у таборі такий самий про який я згадував в іншому місці. Дерев'яні бараки, тільки інше організовані. Барак був поділений на кри-

Іван Солончак

ПІСЛЯ ПЕРШИХ ЗВІЛЬНЕНЬ

3 ГУЛАГУ

кілька-кільканадцять осіб, розтагуючи це на довгий час, для більшого пропагандистського ефекту. Польський уряд не примушував звільнених з тюрми виїжджати за кордон. Советська влада часто це ставить як умову звільнення з концтабору.

Кремлівські можновладці проводять ті звільнення продумано, починаючи від селекції кандидатів, акінчаючи на часі їхнього звільнення; звичайно, пов'язують це з черговою дипломатичною ініціативою на міжнародній арені, наприклад: вершинна зустріч в Рейк'явіку, віденська погелієвська конференція.

А все це, правдоподібно, робиться для того, щоб призбирати козирі на майбутню погелієвську конференцію, що її заповідають влаштувати в Москві і на що західні держави, мабуть, погодяться. До того часу можуть звільнити ще

якусь частину полів'язнів та стримати їх до нових арештів. І тоді, коли в четвертому кошику делегатів західних держав буде майже порожньо, советські представники, з невинним виразом лиця, як дебютанти на балу, запропонують своїм західним партнерам розглянути зміст їхнього кошика, тобто матеріали про порушення прав людини в інших країнах, без можливості значущої контри. Можна не сумніватися, що в реальному житті тих країн вони назбирають доволі аргументів.

Отже, ситуація може відвернутися: советські представники на чергову погелієвську конференцію можуть мати четвертий кошик куди повніший від своїх західних контрпартнерів. Мабуть, не всі знавці, експерти, спостерігачі і як там ще їх звать, усвідомлюють собі, що Москва найчастіше працює проти Заходу, спираючись на стратегічні плани боротьби, під час коли західні країни найчастіше тільки реагують на чергові її тактичні кроки.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про річницю, якої забути не можна

...і п'ятий ангел затрубів; і я побачив як зізда впала з неба на землю; і йому дали ключ до крилиці під землею. І він відкрив крилицю, і з неї вийшов дим, як з великої печі, і він заслонив сонце і наповнив повітря...

(З пророчої книги Апокаліпсиса)

Рік проминув від того часу, як вперше, засталося, в історії нещастя, яке навістило українську землю порівняли до пророцтва апокаліпсиса.

Рік проминув від часу, коли ми потрясені до краю катаклізмом у Чорнобилі спонтанно збиралася на молитву, жалібно зустрічі і походи. Кожна вістка з України була передана з уст до уст, кожна радіоабо чи телефонічна новина хвилювала, а наші думки були там у Києві, у Львові у Прип'яті, з тими безбронними — знайомі і незнайомі земляками — виславними на вбивчі промені.

Одночасно частина цієї трагічної слави, що розійшлася про Україну та її мешканців сплила на нас. Вкінці прийшли дні, в яких ми не мусили вже вияснити чужинцям, де лежить Україна, де є Київ, а мала досі зовсім невідомо місцевість Чорнобиль, названа так за українським зіллям стала для усіх щоденним поняттям.

Світлова преса була переповнена інформаціями і статтями, а наші — українська — джерелом їх через можливість безпосереднього контакту з близькими в Україні.

Однак наші зв'язки не могли дати того, що всі сподівалися, а советський режим доцільно і послідовно зменшував та отягував із зв'язуванням про справжній перебіг трагедії.

Усе ж думками ми були вкриті час із нашими близькими в Україні, спонтанно шукали за шляхами допомоги, за ліками, які можна їм передати, щоб у якийсь спосіб хоронити їх перед радіацією.

Але минули дні і місяці і ми, як це, звичайно, в нас

О—КА

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ відмовився видати візи двома советським журналістам на підставі, що вони можуть займатися шпигунською діяльністю, або справми не пов'язаними з журналістичною професією. Речник Державного департаменту Чарльз Редман зачитував кореспондентам точку з еміграційного закону, який говорить, що Уряд має право і обов'язок відмовляти візи для тих осіб, які, крім свого зайняття, займаються ще підвільною чи шпигунською діяльністю. Одним з тих журналістів є Володимир Семіонов, який працює коментатором советського пресового агентства "Новості". Другий журналіст, який планував взяти участь у груповій поїзді до ЗСА, є Борис Корольов, також з агентства "Новості". Советська група працівників пера, яка незабаром прибуде до ЗСА, складається з 21 особи.

ВАРШАВСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ уряд обвинувачує другого секретаря американської амбасди Алберта Молдера, що він займався шпигунством і держав зв'язок з антиурядовими особами. Польська державна служба безпеки показала кореспондентам відеострічку на якій видно, як якась особа передає одному з поляків гроші, книжечку кодів і ручний компютер. Пол Сміт, речник амбасди ЗСА у Варшаві, заявив, що Молдера допитували агенти служби безпеки на протязі шістьох годин, а потім звільнили. Він вийшов з Польщі до ЗСА, бо так було бажання польського уряду. Ежи Урбан й інші представники уряду крім того критикували ЗСА за шпигунську діяльність американської розвідки в Польщі.

Не знаю чому Свободян, касир УНСОЮЗУ, мав таку честь. Він націоналістам не перешкоджає, а все радий: "Робіть так щоб було добре", а ред. Мишуга все радий творити імперію, підприємства, будувати майно, бо будова держави без грошей не до подумання. На бюро звичайне і пресове треба людей з розумом і їм треба дати фінанси, треба доляри — і тому націоналісти в краю і в Америці називали їх, "мишугами". Коли на націоналістів одвісти йшли напади лівих елементів він все радий "платити докодові подажкі", бо не перша оборона, бо як вас звільнять не буде милування. Головник пресвідник УНСОЮЗУ Микола Мурашко все боється, що "хлопці" шось напишуть, або шось небережно скажуть і це може пошкодити Союзові, а все такі відтак вступив до ОДВУ — 20-го відділу в Рочестері. Д-р Лука Мишуга до ОДВУ не вступив, але на З'їзді в Нью Гейвені, Конн., у своїй промові як відпоручник УНСОЮЗУ заявив: "Віднині вже не будемо себе називати, "вн і мн", бо будуть лише "ми", українські націоналісти.

Євген Скоцко вив'язувався добре в делікатній ситуації з Об'єднанням і УНСОЮЗМ. Хоч д-р Мишуга вважав Є. Скоцку гарячковим, загонистим і непередбачливим молодиком, він все по-батьківськи темперавенту рішення ЦУ ОДВУ, що їх він уважав за надто бойові в часі, коли зближалася Друга світова війна: Союз потребував молодих правдолюбів людей з ОДВУ і навапки, ОДВУ потребувало газети "Свобода" і фінансової допомоги для молоді МУН в часі річних зборів Головного Уряду чи Конвенції. Але "свободяни" хотіли теж допомоги, тобто нових членів, і тому організація домовилася з Союзом, що буде рекрутувати нових членів за 4 долари від кожного. Членство УНСОЮЗУ помітно по Конвенції у Вашингтоні в 1936 році зросло на 8,000. На наступній Конвенції в Гаррісбурзі, Па. організація ОДВУ зросла і могла перебрати Уряд УНС, але до того вона не стреміла. Вона хотіла лише працювати в напрямі допомоги революційним змаганням України морально і матеріально.

У спогадах Є. Скоцко за замало сказано про таких визначних людей як Теодор Свистун, Євген Ляхович, Володимир Душник і кілька інших, які організували

(Закінчення на стор. 4)

Степан Куропась

ЦІКАВІ СПОГАДИ

Євген Скоцко, "На поклик Рідної Землі"; "Допомога українській еміграції в ЗСА визвольній дії ОУН — Спогади учасника ОДВУ — Організації Державного Відродження України в ЗСА". Париж — Видавництво "Українське Слово", 1986, 208 стр.

Добре зробив Євген Скоцко, що написав спогад з історії побудови української націоналістичної праці за океаном, а то вийшло би, що нас тут, казати б за Василем Симоненком, не було. Добре, що заховався в нього це неповний архів, бо без — такого або без днешника важко є писати спогади з віддалі 50-ти миль. Був архів Центральної управи ОДВУ, який, як я зі споминів друга Скоцко довідався, спалили в Нью Йорку. І я мав свій архів, який я мене забрали ФБІ і не повернули, хоч обіцяли.

Друг Скоцко перший дуже ефективний секретар управи, організації знав більше як ми в терені далеко від центру. Тому його спогад початків поставання є поважним документом визвольних змагань американських українців між двома світовими війнами.

Початки ОДВУ, — це як він пише, — часи, коли економічна криза (депресія) панувала в багатій Америці. Українська громада мала ще залишки русинів, соціалістів, сильну комуністичну течію зі щоденною пресою, які всіли притягати до себе людей доброї волі, розчарованих невдачами у побудові самостійної України. Наші політики і діячі культури верталися до підвосточної України, бо там мали можливість праці, там мовляв, українці за З. Америки в Україну поїхав ред. "Свободи" Омелян Рев'юк як офіційний спостерігач того що там діялося, поїхав теж д-р Амвросій Кібієць з Дітройту. Вернулися і радили не їхати в Україну, бо нема там чим радіти.

Євген Скоцко добре представив добу, в якій вестерні армії спали під мостами, а вранці вставали жабрати або продавати на перехрестях доріг яблука. Організація зростала і, — як каже друг Скоцко, — шукала союзників.

Церква яка є прихильником консервативістів, була переважно нестрална, хоч кривим оком дивилася на ріст ОДВУ. Церковні чинники воліли гетьмана (бо привикли до царя).

Ігумен церкви св. о. Миколая Теодорович порадив мені так: "Моліться і будьте державниками як гетьманці". Те саме але більше помірковано радив його наслідник ігумен о. Амвросій Сенішин, пізніший Митрополит. І так ошоділи народ ішов до церкви, тим часом громадські діячі мусили йти в терен організувати відділи, бо ж коли не буде Централу, то не буде відділів. Тут мушу спростувати друга Скоцку: перший відділ, тоді ще УВО постав у Чикаго, а другий в Асторії, хоч Чикаго згодилося на число 2, бо числом один найменовано відділ Асторії, при оснуванні якого був полковник Євген Коновалець.

Є. Скоцко правильно описав відносини, які панували в той час, коли лютими ворогами ОДВУ стали соціалісти на чолі з Січинським і Цеглинським, які в 1918 році заборонили д-ра Семена Демидчука, делегата "Рідної Школи" зі Львова, до табору воєнних полонених в Огльторні, Джорджія, де він просидів півтора року. До тих двох долучився Ярослав Чиж, сотник Київських Січових Стрільців, колиш друг полковника Є. Коновальця. Чиж у м.дорозі до Америки мав доклад у доміві Академічної Громади в Празі, де я тоді був студентом і на запити про УВО він не відповідав. Де ж взяти союзників для ОДВУ? Лишався Український Народний Союз і Народна Поміч у Пітсбургу.

Народна Поміч, де головним радним був друг Степан Коцюба, поміщувала у своїй газеті "Народне Слово" комунікати і дописи з громад, але для нової організації треба було більшого форуму. Лишався єдиний УНСОЮЗ, тоді теж слабкий, бо в 1929 році мав всього 21,000 членів і два мільйони з гаком майна.

Звичайно, амбіції нової організації були великі. Як молоді люди вони хотіли мати свою газету, журнал, друкарню, спорт, бюро в Нью Йорку і Вашингтоні, флангити молоді, добрі редактори, промовці і т.д. Це все вони відтак здобули, але вони хотіли все те мати "зараз". І так Євген Скоцко якому на плече впали всі ті справи, лихий був на них, — як він їх назвав, "свободянами" — а долари тоді поміж українцями називалися "мишугами".

Українець...

(Закінчення зі стор. 1)

свідомості. За російсько-українського режиму уряд переслідував цих українців, які мали або грали на бандурі.

Це переслідування окупаційною державною владою існує й досі. Бо хоч у підсвідомості українці можуть зустріти цей інструмент і виконавців пісень та мелодій, то рідко трапляється, щоб можна почути бандуру в всенародному масштабі з уваги на побоювання влади, що бандура й бандуристи стануть чинником об'єднання українського суспільства. Цей інструмент загрожує нагадати режиму позбавити його української притаманності, надавши йому всесоюзного характеру.

На терені Північної Америки можна нарахувати понад тисячу бандур, але вони здебільша в руках аматорів, або служать для прикраси хатніх стін.

«Я не виконую російської музики», — твердить Ярмо

— не з непошани до росіян, але з респекту до бандури. Не хочу причинитися до ще більшого заміжжя різних культур між двома культурами.

Батьки Ярми прибули з України до Канади в 1948 році. Ярмо народився в Торонто, але зростає в Ошаві. Семилітнім хлопцем навчався гри на фортепіані й на бандурі. Вісімнадцятилітнім юнаком став студіювати лісовиниство, але предмет його не цікавив, тому перекинувся на студію класичної гітари у Пам Біч коледжі на Флориді. Брав теж лекції української музики — традиційної й класичної. Під час студій грав у закритих публічних променадах. Повернувшись до Торонто, продовжував музичні виступи в крамничних центрах і на вільному повітрі. Тепер студіює музику класику у Флоридському атлантійському університеті. Прагне поширити свої виступи на фестивалі й концерти.

«Але покищо, — закінчує своє інтерв'ю з представником «Торонто Стар» — моїм основним предметом є бандура й на цю тему планував написати дисертацію».

Репортаж-інтерв'ю прикрашений двома світлинами бандуриста Ярми — повнокольоровою на фронтівній сторінці незліченного додатку до «Торонто Стар» п. з. «Нейборс» («Сусіди») і чорно-білою в тексті репортажу.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

д-р Ярослав Падок від НТШ і д-р Мирослав Прокоп від ЗП УГВР. Крім цього з'їзд привітали письмовими привітаннями, з яких були названі і зачитані від Митрополита Стефана Сулика, Владика Інокентія Лотоцького і Владика Роберта Москаля, від отців: о. Ярослава Пуста, о. Богдана Смика, о. Івана Давидовича, о. Любомира Мудрого, о. Л. Любомирського, о. Зенона Злочовського, о. Маріяна Бутринського, Олександра Березинського й інших. В. Маркусь особисто привітав з'їзд від Українського Католицького Університету та від братства.

З незначними змінами прийнято запропонований порядок нарад та вибрано верифікаційну, номінаційну, статутну й резолюційну комісії. Протокол з попереднього з'їзду прочитав секретар з'їзду і водночас управи Василь Никифорок, який без заваг і доповнень прийнято.

Першим склад з'їзду з проведеної праці голова уступає управи Олександр Пришляк. Він подає загальний огляд праці УПТ, підкреслюючи особливий момент, зокрема виступи і вклад на зовнішньому відтинку відповідними листами і зверненнями до католицьких влад. Згадав смерть бл. п. Б. Лончини та кинув певну пропозицію на майбутнє. Звіт праці Крайової управи доповняє секретар В. Никифорок, фінансовий референт Роман Левинський, заступник голови Дарія Кузик, заступник голови Леонід Рудницький і організаційний референт Ігор Гайда.

Окремий звіт склав за редакцією журналу «Патріярхат» М. Галів. Він подає загальний огляд своєї нелегкої праці, наголосив на труднощі, а водночас важливість видавання пресового органу, бо це є один з найважливіших форумів інформації. Підкреслив, що журнал «Патріярхат» здобув собі право громадянства. Журнал «Патріярхат» є нашим спільним досягненням, а в першу чергу наших відданих передплатників, читачів і кооператорів. За адміністрацією звітнув д-р В. Пушкар, який учасникам представив широку панораму своєї праці, не тільки самого адміністрування, але також організування збірки на пресовий фонд, яка у великій мірі забезпечує фінансово безперерйну появу журналу. В. Пушкар ілюстрував свій звіт статистичними даними. Звіт Контрольної комісії з переведеної контролю прочитав її голова Роман Крупка, підкресливши, що так у фінансового референта, як і адміністратора журналу знайдено все у належному порядку.

В дискусії над вітаннями брали участь: В. Колодич, Марія Клячко, Ю. Малаховський, Крижанівська, В. Пасичняк, Тарас Ванчиківський, Мирослав Троян, В. Маркусь й інші. В дискусії порушено цілу низку питань, що торкаються діяльності управи, але також порушувалося дуже важливе питання, які не мали безпосереднього відношення з діяльністю уступаючої управи. Ширше було заторкнено питання відзначення 1000-річчя Хрищення Русі-України, а у зв'язку з тим свен-

туальної події Пали Івана Павла II до СССР. До цього питання подав ширшу інформацію В. Маркусь. Без сумніву в Ротині є певні кола, які бажають щоб Папа Іван Павло II поїхав.

Контрольна Комісія подає внесок на уділення абсолютотії уступаючій управі з признанням.

Ярослав Клим, в імені Верифікаційної комісії, подає, що на з'їзді було заступлено 11 відділів з 35 делегатами. (деякі з них мали більше як один мандат), члени управи, і гості, всіх разом було 74 учасники.

На пропозицію уступаючої управи, О. Пришляк запропонував на почесних членів УПТ членів-основників патріархального руху ред. Василя Качмара і д-ра Романа Осиначука. Пропозицію прийнято оплесками. Д-р Осиначук зі зворушенням подякував в імені присутнього ред. В. Качмара і своєму за таке високе відзначення.

Голова Номінаційної комісії Ярослав Пастушенко, складаючи свій звіт, підкреслив, що праця комісії не була легкою, але помімо багатьох труднощів вдалося намітити такий склад Управи: О. Пришляк — голова, Оксана Березинська, І. Гайда, М. Галів, Степан Гробельський, Я. Клим, В. Колодич, Д. Кузик, Мирослав Лабунський, В. Маркусь, В. Никифорок, В. Пасичняк, Ева Пидлупчишин, В. Пушкар і Л. Рудницький — члени. Журнал «Патріярхат» — М. Галів, головний редактор. В. Пушкар, адміністратор. Контрольна комісія: Юліан Головач, Теодор Крочак, Р. Крупка і Роман Ярош; Товариський суд: Галина Кляфас, Тарас Дем'яненко — Куличевський, Володимир Сенежак і Богдан Яценський. Запропонований склад керівних органів прийнято без змін.

Статутна комісія запропонувала щоб анулювати Радіу Мирян, яка під сучасним пору не має властивого приміщення. Пропозицію прийнято. Резолюції зreferував М. Галів. Він подає загальні напрями і точки, які мають бути ще опрацьовані, узгоджені з членами Резолюційної комісії й Управою. З такими завагами прийнято зreferовані резолюції. Р. Левинський подає бюджет на чергову каденцію, який прийнято з деякими завагами.

Перебраною головою О. Пришляк подякував за вибір та висловив своє коротке, змістовне експозе щодо дальшої праці, наголосивши на питанні світового конгресу мирян, що має відбуватися осінню цього року у Римі і при цій нагоді мають бути вручені петиції з підписами Пали Іванові Павлові II у справі визнання патріярхату Помісної УКЦеркви та піднести до лику святих Митрополита Андрея. Водночас подякував голові Президії В. Маркусь за успішне і ділове ведення з'їзду, який закінчено молитвою.

На закінчення належить підкреслити, що наради з'їзду проходили дуже ділово, дискусії велися на актуальні теми УКЦеркви в дружній діловій атмосфері. Також слід відмітити, що з'їзд привітав д-р Марію Клячко з появою її цінної праці про адмірала Вілліяма Шеперда Бенсона. Тепер М. Клячко з Е. Пидлупчишин працюють над книжкою про Слугу Божого Андрея.

Св. п. д-р О. Яворський

«Свобода» з 15-го квітня 1987 року принесла сумну вістку, що в суботу, 2-го квітня ц.р., помер у Торонто Олександр Яворський, закінчивши 91-ий рік життя, посол до Варшавського союму, адвокат у Підгайцях, сотник Української Галицької Армії і УНР у дивізії «Чорношличники» у часах Визвольних Змагань та сотник дивізії «Галичина» УНАрмії в часі Другої світової війни.

Д-р Олександр Яворський народився 25-го березня 1896 року в селі Котузі, повіт Підгайці. Гімназію закінчив у Бучачі 15-го червня 1914 року, склавши іспит зрілості. В 1915 році покликааний до австрійської армії, а вже в 1916 році він закінчив офіцерську школу з відзначенням, опісля в 1916-1918 роках брав участь у боях на російському, румунському та італійському фронтах. Поранений на російському фронті, за відвагу відзначеного його бронзовою «малою» і «великою» срібною медалами.

Восени 1918 року у Львові, як чотар австрійської армії, належав до групи старшин, що приготувалися до перебрання української влади на терені Східної Галичини. Вміщав хворий на маларію лежав у шпиталі. Після відступу

Св. п. д-р О. Яворський

української армії зі Львова поляки вивели його на Домб'є під Краковом, звідки опісля перевезли до шпиталю в Кракові. В 1919 році д-р Яворський утік зі шпиталю і через Чехо-Словаччину й Мадяришину дістався до Галичини, де вступив до Української Галицької Армії, як поручник III-ої, а опісля VII-ої Львівської бригади та брав участь у всіх боях Армії проти поляків, більшовиків і денікінців. Зимою 1919-20 року захворів на тиф, а після видворення, як командант міста Немирова на Брацлавщині, організував разом з отаманом Голубом повстанський відділ, з яким приєднався до Української Повстанської Армії УНР, що під командою ген. Омеляновича-Павленка і отамана Тютюнника оперувала в районах більшовиків. У рядах цієї Армії він відбив усі її численні бої в тилах більшовиків, а відтак, після повороту зі Зимового Походу, на регулярному протибільшовицькому фронті, аж до осені 1920 року. За участь у Зимовому Поході був відзначений Залізним Хрестом.

Повернувшись додому у 1920 році він закінчив право у Тайному Українському Університеті, яке відтак, після знесення українського бойкоту польських університетів, повторив у Краківському університеті в 1925-29 роках.

У 1922 році Яворський одружився зі Стефанією Падок, найстаршою сес-

трою д-ра Ярослава Падок — голови НТШ, яка померла кілька років тому в Торонто. Працюючи в Підгайцях у нотаріаті, Яворський відновив і розбудував українські кооперативи, читальні «Прогресиві», «Соколи», кружки «Рідної Школи», Сільського Господаря і т.п. Брав участь у віднові нашого політичного життя як голова Повітового Комітету УНДО в Підгайцях і член Центрального Комітету УНДО у Львові. Як колишній старшина УГА і Армії УНР він був активним членом Української Військової організації. Повітовим і Окружним адютантом УВО.

Відзначаючи його заслуги, наше громадянство вибрало д-ра Яворського в 1928-1930 роках послом від партії УНДО до Варшавського союму. Всі попередні польські вибори в 1922, 1928 і 1930 роках д-р Яворський перебував у тюрмі. Два рази вибрано його послом і він просто з тюрми їхав на засідання союму до Варшави.

В 1935-1939 роках аж до вибуху Другої світової війни він провадив адвокатську канцелярію в Підгайцях. 1-го вересня 1939 року поляки арештували його і завезли до Берези Картузької.

В часі Другої світової війни д-р Яворський провадив адвокатську канцелярію в Кракові, а відтак нотаріат у Самборі, звідки весною 1944 року його покликало до Української дивізії «Галичина», де він разом з хорунжим інж. Стисловським опікувався родинами дивізійників.

В липні 1948 року д-р Яворський зі своєю дружиною і доньками Зоряною і Жданною при допомозі Н. Мулика переїхали з Німеччини до Едмонтона в Канаді. Тут розпочав життя тяжкою працею. В 1958 році дістав перший серцевий напад і через це в 1959 році переїхав з родиною до Торонто, щоб там знайти якусь легшу працю.

У 1960 році він дістав другий серцевий напад, а після видворення став постійно працювати в українській фірмі опалової оли-

ви. Д-р О. Яворський успадкував по своєму батькові замишування до політики. Його ініціативи й невипущені праці завдячують Підгайчина високий розвиток національного, культурного і господарського життя, який існував до вибуху Другої світової війни. Так в Україні, як і на еміграції, передовий син Підгайської землі писав до різних наших часописів, заторкуючи у своїх статтях суспільно-громадські теми нашої еміграції.

У 1947 році Яворський відвідував своїх земляків в таборі УНАР в Німеччині. Розмовляючи з вінником, що возив свого посла у виборчих роках на віча по селах Підгайщини, цей вінник «попучував» Яворського в присутності автора цих рядків, як треба робити, таборув українську політику. На це з умішкою відповів наш посол: «Михаську, Михаську, ваша УНАР нагодувала вас, і ви готові політикувати, але тоді, як поляки вибавили нам зуби, не було таких відважних політиків, як ви зараз у таборах ДП».

У Канаді св. п. д-р Олександр Яворський був великим прихильником послання усіх українців у Комітеті Українців Канади і пропагував об'єднання українців у вільному світі під проводом УНР.

Нехай привітання канадська земля буде йому легкою, а пам'ять про передового українського воїна буде записана в анналах історії України!

Роман С. Голіят

Світличка в Нью Йорку

Ная роздає дітям бальони.

У Нью Йорку, під опікою 83-го Відділу СУА, існує вже 18 років світличка для дітей передшкільної. Зайняття відбуваються щосуботи в приміщенні школи св. Юра.

У березні у світличці відзначувалося 18-ті «уродини» і з цієї нагоди зібрався батько дітей, представники 83-го Відділу та директорка Школи Українознавства Ольга Кекіш. Діти, зайняті малюванням та майструванням швидко зібрався біля головного стола, на якому поплився великий торт зі свічками. Опікунка Світлички Ірина Бадя та Наталія Дума коротко розказали присутнім про працю світлички, підкреслюючи довголітню віддану працю вчительки пані Євгенії Вашик, яка вчить у світличці від самого її заснування. Дітей і батьків привітали також директорка Школи Українознавства О. Кекіш.

У дальшому зайнятті дітей провадила Оксана Литвин, асистентка вчительки. Прийшов пая і роздає дітям бальони. Діти, видно, були життєві з собою і раділи вже до більшого радості, а це є дуже важливим у цьому переходовому віці, бо ж вже за рік чи два підуть до садочку, де муситимуть підпорядкуватися шкільній дисципліні, шкільним порядкам.

Все таки дітей небагато, тому, треба апелювати до молодих батьків, щоб писували своїх дітей до світлички. Ще більше треба апелювати до бабунь, щоб вияснили своїм дітям про потребу українського громадянства і української мови для їхніх дітей та щоб зацікавилися цим виписи, щоб продовжували допомогу у привоженні внуків до світлички.

О. Кекіш.

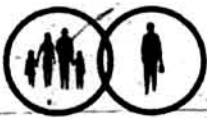
Д-р ЮРІЙ Е. БОЖЕМСЬКИЙ

повідомляє про відкриття

ДЕНТИСТИЧНОЇ ПРАКТИКИ

в приміщенні д-ра С. ВОРОХА, при 1877 Springfield Avenue, Maplewood, N.J. 07040

Приймає пацієнтів від понеділка до суботи, від год. 10-01 ранку до 6-01 по пол. Тел.: (201) 762-1890

Д-р Петро Андрій Рівес

МЕДИЧНА ОПІКА ДЛЯ ЦІЛОЇ РОДИНИ (FAMILY MEDICINE)

Години прийняття: дні, вечори, суботи

76 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840 (201) 548-4365

Д-р Олександр Шварц

СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІБ

Крім того провадить найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів грубої кишки, нехірургічне лікування геморойдів.

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003

(Між 2-ою і 3-ою Аваню)

Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленістю.

Тел.: (212) 460-5622

Говоримо по-українськи.

Наукове Т-во Ім. Шевченка

в Нью Йорку, Н. Й.

запрошує членів й Українське Громадянство

на ДОПОВІДЬ на тему:

ПАТРІАРХ ЙОСИФ — ВИЗНАЧНИЙ БОГОСЛОВ І ОРГАНІЗАТОР НАУКИ

яку виголосить

Василь Ленчик

в суботу, 2-го травня 1987 р., о год. 6-й веч. в домі НТШ в Нью Йорку, Н. Й. при 63 Четверта Аваню, між 9 і 10 вул.

Українсько-Американське Футбольне Товариство, Інк. (УСК) в Нью Йорку

повідомляє своїх членів, що

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

відбудуться

дня 9-го травня 1987 р., о год. 7-й веч. в домі Товариства в Нью Йорку при 122 Друга Аваню

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Звіт уступаючій Управі
2. Дискусія над вітаннями та уділення абсолютотії
3. Вибір нової Управи на біжучих 2 роки
4. План праці на будуче
5. Різне

Початок зборів о год. 7-й вечора. Якщо в означений годині не явиться приписане статуту число членів, то Збори відбудуться одну годину пізніше, без огляду на кількість присутніх.

Простіться членів вирішити зазепні членські вкладки перед Зборами.

УПРАВА

В Сороковий день смерті нашої Найдорожчої МАМИ І БАБУСИ

бл. п.

МАРІЇ КАРПЕВИЧ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

в суботу, 2-го травня 1987 р. в год. 8:30 ранку

ДІТИ І ВУКИ

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що 17-го квітня 1987 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча

МАМЦЯ, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ЧЕРХАВСЬКА

ПАНАХИДА відбудеться 19-го квітня 1987 р. о год. 7:30 веч. ПОХОРОН — 20-го квітня 1987 р. в 10-й год. ранку в соборі Преса. Родина при 4250 Harewood Road N.E., Washington, D.C. 20017, а відтак в Вічний Спочинок на українській національній Цвинтар-Пам'ятник ЗСА, 4111 Pennsylvania Avenue S.E., Washington, D.C. 20746.

В глибокому смутку:

доньки: СТЕФАНІЯ ІВАШКІВ з мужем АРКАДІЕМ

АННА ФЕДОРОВИЧ з мужем

внуки: НАТАЛКА ГЕСТОН з мужем ГЕРІ

ПЕТРО, ЮЛІА ХРИСТИНА ІВАШКІВ

Ближча та дальша Родина в Україні

ВІЧНА ІР-ПАМ'ЯТЬ!

бл. п.

Ділимося сумною вісткою, що в ранніх годинах

8-го квітня 1987 р. в Торонто, Канада, відійшов у Вічність

наш Незабутній

БРАТ, ШВАГЕР, ВУЯКО ТА УКРАЇНСЬКИЙ ВОЇН

на 64-му році життя

бл. п.

Денис Барановський

поранений під Бродами, після шестилітнього полону, прибув до Західної Німеччини і за допомогою Представництва Канадського Фонду прибув до Канади.

Осиротів дружину Павлину, дочку Мирослава та сина Юрія і Андрія.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 11-го квітня 1987 р. Зіка-

тедри св. Йосафата на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

сестри:

АННА ПОМІРКО з дочками ОРЕСТОЮ

ПІЛЕЦЬКОЮ-ФЕДИНЯК І КАЛІНОЮ

з родинами ЗСА

МАРІЯ СКРОБАЧ з мужем

СТЕПАНОМ І дочками ОКСАНОЮ ІЛКІВ

І РОКСОЛЯНОЮ ПОЛЮХОВИЧ

з родинами в ЗСА

ОЛЕНА ІВАНИШИН із сином ОЛЕГОМ

І дочкою ДАРІЄЮ з родинами в Канаді

ЛЮБА КОРАЛЬ з мужем СТЕПАНОМ

І доньками ЛЯЛЕЮ І ЕВОЮ в Канаді

брат — д-р РОМАН з дружиною

СТЕФАНІЄЮ, сином д-ром ЮРІЄМ

І дочкою ВІРОЮ ГРАБЕЦЬ з родинами в ЗСА

ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ 988

Репродукція великої, 50 x 100 см., кольорової картини мистця ЮРІЯ КОЗАКА

Картина прикрасить Вашу хату на Тисячоліття Хрищення України, або може бути прекрасним дарунком з тієї ж нагоди.

ЦІНА: 25 ам., або 30 кан. дол. — разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Маємо на складі ще деякий запас книжки

TARAS HUNCHAK, editor

with the assistance of

JOHN T. von der HEIDE

THE UKRAINE 1917-1921

A STUDY IN REVOLUTION

Harvard University Press for the Harvard Ukrainian Research Institute, Cambridge, 1977, p. 424.

Книжка писана в англійській мові. Ціна \$15.00. Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язку 6% продажного податку.

Svoboda Book Store

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

ПОШУКУЄ ДОСВІДЕНИХ

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знаннями української і англійської мов на околиці

Чикаго, Нью-Йорк, Торонто, Філадельфія, північного Нью-Йорку і Нової Англії

з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючи інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі беніфеїти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director

Ukrainian National Association, Inc.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і ціла двотомова

Енциклопедія України в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА:

Том I \$ 75.00

Том II \$ 85.00

Кто замовить ОБА ТОМИ платити \$140.00

включно з пересилкою

Замовлення — належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О. сплати)

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спідщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

с/о Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням вмісту цього заклику

Просимо подати суму пожертви своєму імя, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

імя та прізвище

число дому вулиця

місцевість штат поштовий код

Відбулися Збори відділу УПТ в Нью-Йорку

У неділю, 8-го березня ц.р., відбулися Загальні збори відділу Українського Товариства в Нью-Йорку. Перед відкриттям зборів управа відділу гостила членів Товариства кавою і солодким, що приготувала при допомозі жінок Зіновія Никифорова. Загальні збори відкрив голова Микола Галів, провівши молитву. На початку згадано і ашановано пам'ять померлих членів Т-ва.

Відкриваючи збори, голова у кількох словах з'ясував ціль і завдання зборів, підкресливши, що їх метою є не тільки вибір нової управи, що дуже важливо, але також проаналізувати проведення праці, аказати, що було добре, а де були недомогання, і намітити план на майбутнє. Після цього обрали президію зборів для переведення наради. Вибрано лише голову д-ра Романа Осінчука, доволитного й видатного патріархального діяча, і секретаря Володимира Вороха. Запропонований управою порядок наради зборів прийнято без змін. Голова президії Р. Осінчук подякував за вибір при цій нагоді висловив кілька думок на тему існування і діяльності Українського Патріархального Т-ва. Він підкреслює, що коліс праці була більш бурхливою, але цього вимагали ситуація й обставини того часу. Сьогодні праця Т-ва є більш спокійною.

Загальні збори затвердили намічену Номінаційну комісію у складі: Оксана Луцька — голова, Володимир Ворох і мгр Петро Дармограй — члени, яка працювала перед зборами, щоб улегшити їх переведення. Протокол з попередніх Загальних зборів, який прийнято без істотних змін, прочитав секретар В. Ворох.

За уступаючу управу звітували голова, секретар і скарбник. Голова Микола Галів у своєму звіті подав загальне тло праці цілої управи, підкресливши, що праця була гармонійною і ми діяли, як одна родина. Власне в цьому був успіх нашої праці. Особливо наголосив, що Патріархальне товариство не займало жадної сторони нашої поділеної громади. Така постава була правильною і її варто й надалі продовжувати. Ми у нашій праці звертали увагу на те, щоб творчо-динамічні ідеї, які нам залишили св. п. Патріарх Йосиф, постійно оживляли. Товариство здійснювало це у своїй праці. Також накреслили у загальних рамках ситуацію нашої Церкви у діаспорі. Підкреслив досягнення і недоліки Патріархального Т-ва. На закінчення подякував усім членам управи за дружню і щиру співпрацю, а зокрема працюючому секретареві Ярославові Климові. Секретар Я. Климов у своєму звіті подав точний перелік відбутх зборів, нарад, улаштованих імпрез і доповідей, облік членів, висланих листів і звернень, переведених збірок на Патріарший Фонд і коляду на пресовий фонд журналу „Патріархат“ та на основі збірок і вплат на членські внески провів певну аналіз та зробив висновки.

Ярослав Пастушенко склав звіт з фінансів. Подав загальні числа приходів, аказавши звітні приходи надходили — це були членські внески, приходи з імпрез і пожертви. Також аказав, які були видатки управи Т-ва. Довше зупинився на аналізі

однієї імпрези на пошану Патріарха Йосифа, де було все зроблено, підготовано відповідну мистецьку програму, яка була виконана на високому мистецькому рівні, але фреквенція була слаба, а майже жодна, коли ж ідеться про молоді, яка мала дарові квитки вступу.

Після складених вище наведених звітів імені Конрольної комісії звітував інж. Любомир Зелик, який підкреслює, що Конрольна комісія перевела конроль касових книг і все знайшла в найкращому порядку. На основі заслуханих звітів відбулася коротка дискусія. Тому що звіти були загальною охоплюючі, не могла розвинутиш ширшу дискусія. Найбільшою турботою було і є те, що немає допливу молодих сил. До речі, це загальна проблема всіх наших організацій. На заторкнені питання подав висновок голови уступаючої управи. В імені Конрольної комісії Л. Зелик подав внесок на улічення довір'я уступаючої управи, що присутні прийняли оплесками і проголосували одностайно.

Голова Номінаційної комісії Оксана Луцька подала докладний звіт з проведеної праці, підкреслюючи при цьому, що це не була легка праця. По тяжких трудах Номінаційної комісії вдалось підшукати осіб до членів управи, але не вдалось знайти голови. Уступаючий голова М. Галів через велике обтяження працюючою відмовився прийняти цей пост. Номінаційна комісія звертала до інших осіб, які з різних причин не дали своєї згоди прийняти цю функцію. Тому це питання залишено для розв'язки Загальним Збором. Наколю цього виявилась дискусія і різні апелі, щоб уступаючий голова погодився це на одну каденцію прийняти цей обов'язок. Щоб не ускладнювати ситуації, Микола Галів не радо погодився прийняти цей пост. Його заяву учасники прийняли оплесками. Крім уже згаданого голови до управи увійшли Оксана Луцька — заступник голови, Ярослав Климов — секретар, Володимир Ворох — організаторний референт, Зіновія Никифорова, Галія Кіляр, мгр Ярослав Дашків, Любомир Артимішин і Юрій Малаховський — члени управи. Конрольну комісію очолює д-р Іван Серапін, інж. Любомир Зелик, Ярослав Пастушенко і Іван Пулю — члени. Товариський суд д-р Іван Дорожницький — голова, мгр Петро Дармограй і мгр Олександр Мотиль — члени. Ряду мирян очолює Люба Раковська, до складу якої входять Юрій Костів, Іван Вербовацький і Стефанія Чорна. Крім цього було вибрано делегатів на крайовий з'їзд УПТ.

Переобраний голова управи М. Галів подякував за вибір. Водночас подякував голові президії д-рові Р. Осінчуку і секретареві В. Ворохові за ділове переведення наради зборів, подякував Зені Никифорова за підготовану перекуску. Він також відмітив, що управа у найближчому майбутньому має улаштувати наше спільне традиційне свячене, що є заплановане на 10-го травня, і перевести збірку на потреби Помісної УКЦеркви, себто „писанку“ і попросив для цього співпраці всіх членів Т-ва. Наряди закінчено молитвою.

Н. Н.

УКРАЇНСКА СІТЛІЧКА ДОПОМАГАЄ ВАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТИНУ.

Друкарня СВОБОДИ

приймає на постійну працю

РОБІТНИКІВ до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-01 до 4-30 по пол. Знання української мови обов'язкове. Добрі умовини праці і беніфеїти.

Голоситися особисто

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Тел. (201) 434-0237

Не забудьмо...

(Закінчення зі ст. 2)

нас українців за колаборацію з німецьким окупантом України — це великий злочин. З концентраційних таборів в'язнів не звільняли. Ліквідація кадетів прийшла в наслідок капітуляції Німеччини.

Приблизно в 1944 році дисципліна в таборах зменшилася, ми вже не мусли бігати в переходи, але ходили звичайним ходом. В той час, якщо ми працювали в невіді, то тільки півдня. Вранці о годині шостій, як ми вимаршували до праці, то у великому таборі, в тому часі, вже грала дута оркестра. До нас доходив тільки звук. У віддалі від „Клінка Верке“, так що оком людини можна було досягнути рух в'язнів, містився табір „Шпер“.

На еміграції я стрічався з колишніми в'язнями поляками і чехами. Це була дуже чутлива, емоційна зустріч. Поляки у Варшаві і чехи у Празі побудували пам'ятники своїм померлим політичним в'язням у концентраційних таборах. Кожного року колишні уцілілі в'язні в травні відбувають сходни біля них і згадують сумне минуле. Пам'ятники побудовано державним коштом, і вони є атракцією для туристів. В нас українців справа інша.

Великі втрати, що їх понесла Україна в часі займанщини під час Другої світової війни сьогоднішній окупант і згадувати забороняє. Належна пошана всім тим мученикам, національно свідомій націоналістичній молоді, що обороняла право нації на самостійне життя, буде віддана тільки в суверенній українській державі. Нашим обов'язком тут на чужині є закордунувати всі події минулого часу. Одна з тих подій — це знищення наших хлопців-полонених Червоної армії на „Клінка Верке“ близько ч. десяти. Не забудьмо пам'ятати!

Цікаві...

Закінчення зі стор. 2

відділи ОДВУ. Т. Свистун, тоді ще студент прав, виступив в американській армії, був довгі роки організатором для ОДВУ, не сидів удома, а місяцями був у терені. Без платні, часто в уніформі ОДВУ (яку він запровадив), їздив по великих і малих громадах і організував відділи ОДВУ і МУН. Коли хотів по трудах відпочити, відвідував другого такого фанатика уніформі і війська Івана Поповича в Клівленді. Там вони завершили план будови чи купна літака „Националіст“ для вишколу молоді. Мирон Лесківський, який журився друкарнею і пресою, допомагав теж в організаційних поїздках у терен. Є. Скоцко пише, що Григорій Герман, перший голова ОДВУ, зрештучував з особистих причин. На ділі він зрештучував, бо як резервний старшина (майор) американської армії перейшов допиту військовий розвідки, яка радилася йому зрештучувати, бо ОДВУ є на листі організації, які ведуть протинамериканську діяльність. Такі доноси т. зв. ліберальних кіл і своїх рідних соціалістів шкодили йому теж в його кар'єрі учителя німецької мови в середній школі міста Вілсбері, Па.

На одних зборах Головного Уряду УНС голова М. Мурашко зажадав, щоб члени уряду подали на письмі резинацію з членства ОДВУ. Зрештучували всі, крім Євгена Ляховича і Степана Куропаса. Чому зрештучувати — протестували останні як ОДВУ жадної шкідливої роботи не веде і жадали поіменного проголошення, хто зрештучував. Таке проголошення у „Свободі“ не появилось.

Професор Грановський, який став головою Централі ОДВУ, був або дуже говірливий або мовчазний і таким його Євген представляв. Я дивувався, що професор хотів стати головою організації і з віддалі 1,000 миль полагоджувати справу, які легше було би робити на сході. Не раз треба було рішати зразу, а професор не відповідав на листи. У своїх спогадах а радше в прощанні з громадою професор виявив ті клопоти, які він мав з приводу головства ОДВУ. Навіть професорський збір університету Міннесоти протестував проти діяльності Грановського, мовляв, це має негативний вплив на студентів. Вікниці його оправдали, бож у його роботі не було нічого, що вимагало би його звільнення з посади, а на це заповідалося, були голоси „Распни його!“ В той час він шість місяців мовчав, а ФБІ бущувало по наших відділах.

Про д-ра Кисілевського, претендента до гетьманського трону Макогоні і його лондонське бюро мені треба ще дещо додати. У Чикаго почала виходити газета „Україна“. Корпорація, що її очолював д-р Мирослав Сімонович (сіменс), а членами якої були д-р Роман Смух, Френк Дутканіч (дав гроші) і д-р Володимир Сімонович, брат сенаторки Кисілевської, не були політиками лише добрим громадянським діячами, були нестривальними, бо хотіли, щоб громада Чикаго мала свою газету. До Чикаго в один час приїхав д-р Кисілевський: його корпорація призначила редактором. Він видав два числа і вийшов до Канади, бо побачив, що кар'єри в Чикаго не зробіть, а в Канаді він її зробив. Полковник Коновалець у своїх листах до проф. Онанького в Римі побовувався, що газета „Україна“, родина Сімоновичів і невідомий активіст Макогоні можуть пошкодити розвою ОУН, гетьманськими аспіраціями Макогоні, який в той час заступав і фінансував бюро в Лондоні, та до того не дійшло, бо Макогоні не мав бази серед українців хоч мав гроші і його бюро, до якого перейшов д-р Кисілевський вело корисну роботу для України.

Спогади Є. Скоцка про події на Карпатській Україні заслуговують на окрему увагу. Детальний образ роботи ОУН в Карпатській Україні і її діяльність — це удокументовані свідчення, про яку не всі знають, не знали про неї і американські відділи ОДВУ. Тому книжка Скоцка потрібна і, як кажуть москалі, „во время“, бо час минає, люди вмирають і не лишають спогадів. Не лишили спогадів люди, що їх перераховував Скоцко, а ті які могли не лишили навіть наслідки, а як лишили, то де воно? Де сини і доньки доведених діячів американської України?

Книжка спогадів Євгена Скоцка — цікава, повна фактів, про які досі не було мови. Це документ муравлиної кропіткої праці доведеної української еміграції, ОУН зокрема. Ціна книжки — приступна — 10 доларів.

МАЄМО ЩЕ НА СКЛАДІ:

Олеся Гай-Головко: СОН

Вінніпег, 1984. Друком Християнської Преси, стор. 40. Поема про національний гніт і утиски українського народу з боку московського царизму і комунізму за взором Шевченкової поеми „Сон“ \$ 3.00

Олеся Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ в 6-ох ТОМАХ. Том перший.

В-во „Нові Дні“, Торонто, 1970, стор. 137. Вибрані поезії за роки 1933-1947 з різномодною тематикою 8.00

Олександр Ситирич: УЖИНОК

В-во „Сучасність“, Нью-Йорк, 1985, стор. 118. Міняторні поезії з різномодною тематикою 7.00

HIS BEATITUDE PATRIARCH JOSYF

Confessor of the Faith Edited by Stephen Oleskiw Ukrainian Publishers, London, New York, Toronto, 1984, pages 63. On the death of Ukrainian Cardinal Josyf Slipyi. Short biography, his Testament, Condolences. Obituaries from the Western Press 5.00

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язку 6% продажного податку.

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ХИМКА, член УНС Відділу 406-го в Оліфанті, Па., помер 26-го лютого 1987 року на 67-му році життя. Нар. 1921-го року в Оліфанті, Па. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дружину Вірджінію і брата Павла. Похорон відбувся 28-го лютого 1987 року на цвинтарі св. Михайла в Нікольскі, Па. Вічна йому Пам'ять!

Ми. Мартинюк, секр.

АННА КУРИЛЯК, член УНС Відділу 88-го Т-ва „Союзівка“ в Кергонскі, Н.І., Померла 12-го лютого 1987 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку мужа Михайла, сина і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Ст. Пітерсбурзі, Фла. Вічна їй Пам'ять!

Стефанія М. Гаврилюк, секр.

ВАСИЛЬ ГУЛОВСКИЙ, член УНС Відділу 67-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Ансоні, Конн., помер 12-го грудня 1986 року на 92-му році життя. Нар. 1895 року в Збаржі, Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 15-го грудня 1986 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Ансоні, Конн. Вічна йому Пам'ять!

Л. Писарчик, секр.

ЯРОСЛАВ КОЛЯНКИВСЬКИЙ, член УНС Відділу 471-го ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, Кве., помер 1-го березня 1987 року на 75-му році життя. Нар. 1912 року в Україні. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Лідію. Похорон відбувся 4-го березня 1987 року на цвинтарі Кол де Неж в Монтреалі, Канада. Вічна йому Пам'ять!

Богдана Яворницька, за секретаря

HELP WANTED

EXCELLENT WAGES for spare time assembly work: electronics, crafts, others. Info. (504) 641-0091. Ext. 2583 7 days. CALL NOW!

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ \$2.00

(Включена доставка і забезпечення) (Мінімальна зборівка — 30 руб.) Ціни відповідають мінімальному курсу іноземної валюти і підлягають будь-яким оподаткуванням і змінам що можуть статися до вручення

ОБІЙНІ ПЕРЕКАЗИ ВСІ ПЛАТІЖНІ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ ВАМ ПОСЛАГАЄТЬСЯ ПОДПИСКА ЛІЦЕНЗОВАНИЙ ЗАБЕЗПЕЧЕНИ ЗАПОРУКОЮ

GRAMERCY SHIPPING, INC.

744 Broad Street

Newark, N.J. 07102

Est. 1947

PІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку св. Духа в Гемптонбур-ві

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛІНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня в суботу включно, від 9-5 по пол. в неділю від 10-4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадями

КАТЕРИНА МОРОЗОВСЬКА, член УНС Відділу 171-го ім. Лесі Українки в Джерсі Сіті, Н.Дж., померла 22-го лютого 1987 року на 90-му році життя. Нар. 1897 року в Радичові, Україна. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку мужа Віліяма. Похорон відбувся 22-го лютого 1987 року на цвинтарі Мт. Оліва у Занес-вілі, Огайо. Вічна їй Пам'ять!

Секретар

АНАСТАЗІЯ ЗАУЛЯК, член УНС Відділу 476-го ім. св. Михайла в Гадзоні, Н.І., померла 8-го березня 1987 року на 84-му році життя. Народилася в Україні, Галичина. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку дочку Елєні Петерсон, п'ять внуків, трьох правнуків і дві сестри — Ольгу Заць і Алєк Шлявкер. Похорон відбувся 11-го березня 1987 року на цвинтарі Сілар Парк в Гадзоні, Н.І. Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ІЛЬКО ПІБІРІВСЬКИЙ, член УНС Відділу 417-го Т-ва „Січ“ в Джерфсонвіллі, Інд., померла 30-го січня 1987 року на 89-му році життя. Нар. 1898 року в Черняхівській повіті Тернопіль, Зах. Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку доньку Євгенію, внуків і правнуків. Похорон відбувся 2-го лютого 1987 року на цвинтарі Люїс-вілл Меморіал Гарденс в Люїс-віллі, Кн. Вічна їй Пам'ять!

Ілько Пібірівський, секр.

ПЕТРО ПІВІЦЬ, член УНС Відділу 452-го в Чикаго, Інд., помер 7-го лютого 1987 року на 83-му році життя. Нар. 2-го липня 1904 року в Полтаві, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дочку Марію Бедріцьку, Раю Буденко, трьох внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 10-го лютого 1987 року на цвинтарі Окріжж в Гошен, Інд. Вічна йому Пам'ять!

Наталія Шия, секр.

СВЕТРИ, ВОВНЯНІ ХУСТИКИ, вишиті жіночі блузок, виш. обрус, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Ару — ДЕШЕВО.

НА ПРОДАЖ

В NEW JERSEY ПРОДАЄТЬСЯ

ДЕПІКАТЕСНИЙ МАГАЗИН

З ВІДПІДКОМ СІВЖОЇ РИБИ